

ಗುರಾಯಿಸಿದರು. ಬಸವ ಎದ್ದೋ ಬಿದ್ದೋ ಅಂತ ಓಡಿಹೋದ.

ಭಾಗ 2

‘ಏನಮ್ಮಾ ಇವಾಗ ಬಂದ್ರಾ, ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲು ಹೆಂಗಾರ?’ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಆಗತಾನೆ ನಸೀತಿಕ್ಕಂಡು ಕೈ ಹೊಸಕಂಡು ಕುಂಡಿದ್ದ ಶಾರದಮ್ಮ ಮಗ ಸೊಸೆ ಊರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದು ಕಂಡು ಸೊಸೇನ ಮಾತಾಡಿಸಿದಳು. ‘ಹಾ ಅತ್ತೆ ಬೇಸಿದೀನಿ. ಎಲ್ಲಾ ಬೆಸಾರಾ’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಸೊಸೆ ದಿಮಿದಿಮಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಒಳಹೋದಳು. ‘ಲೋ ನಿಂಗ್ಯಾ, ಯಾಕ್ ಕೂಸು ಸೆಟಗಂಗ ಕಾಣ್ತಾಳಾ ಏನಾಯ್ತು?’ ಅಂತ ಶಾರದಮ್ಮ ಅಂದಾಗ ನಿಂಗ್ಯಾ ತಾಯಿನ ಒಮ್ಮೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ, ‘ಈ ಹೆಂಡ್ರು ಇದಾರಲ್ಲ, ತವರು ಮನಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಗಲ್ಲಗಲ್ಲ ಅಂತ ಗೆಜ್ಜೆಕಟ್ಟಿಕಂಡು ನಕ್ಕಂತ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಗಂಡನ ಮನಿಗೆ ರೆಡಿಯಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದ್ರ ಚೇಳು ಕಡಿದಂಗ ಆಗ್ತಾದ’ ಅಂದ. ಶಾರದಮ್ಮಗ ಒಂದು ತಿಳಿಲಿಲ್ಲ. ಶಾರದಮ್ಮ ಅಣ್ಣನ ಮಗಳನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಇವರಿಬ್ಬರು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಅಂತ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಸೊಸೆ ನೆರತು ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮನೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ‘ಅತ್ತೆ ಮನೇಲಿ ನೀರು ಕಲಾಸ್ ಆಗ್ತಾವ. ಬಾವಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಗಂಡು ಬರ್ತಿನಿ’ ಅಂತ ಸೊಸೆ ಬಂದಿಗೇನ ನಡುವಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪಸಪಸ ಹೋದಳು. ಎಲಾ ಇವಳಾ, ಬಂದು ಅರ್ಧ ತಾಸು ಆಗಿಲ್ಲ, ಅದಲ್ಲದ ಮನ್ನಾಗ ಮುಂಜಾಲೆ ನಳದ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿನಿ. ತಪೆಲಿ ತುಂಬಾ, ಗಡಿಗಿ ತುಂಬಾ ಅದಾವ. ಇದ್ದ ನಾಲ್ಕು ಬಂದಿಗಿ ಖಾಲಿ ಇದಾವೆನು. ನಾಳೆ ಏನಾದರೂ ನಳ ಬರಲ್ಲ ಅಂತ ಗಂಡ ಏನಾರ ಹೇಳಿರಬೇಕು. ಅದ್ಡ ಹೊಂಟಾಳೆನು ಅನ್ನುತ್ತಾ ಶಾರದಮ್ಮ ಗ್ಲಾದಲಿ ಕಡಿಗಿ ಹೋಗಿ ಎಮ್ಮೆ ಎಂಡಿ ಬಳಿದು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಗ್ಲಾಡಿಗೆ ಅಂಗೈ ಅಗಲ ಕುಳ್ಳು ಬಡಿಯತೊಡಗಿದಳು.

‘ಏನ ಶಾರದಮ್ಮ, ಮೊಮ್ಮಗ ಬರಕತ್ತಾನ ಏನ ಕುಳ್ಳು ಬಡ್ಡಾಕತಿದಲ್ಲ’ ಅಂತ ಪ್ರಭಣ್ಣ ಮುದೇತ ಗಮತ್ ಮಾಡಿದ. ‘ನಿನ್ನ ಬಾಯಾರಿಕಲೇ ಹಂಗ ಆಗ್ಲಿ ದೊಡಪ್ಪ, ನಿನ್ನ ಬಾಯಾಗ ಸಕ್ರಿ ಹಾಕ್ತಿನಿ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ತಲೆಮಾಲ್ ಸೆರಗು ಹಾಕಿಕಂಡು ನಿಂತಳು. ‘ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಅನವಷ್ಟಿಗಿ ಮೊಮ್ಮಗ ಬರ್ತಾನ ಬಿಡು’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಪ್ರಭಣ್ಣ ಮುದೇತ ನಕ್ಕೊಂತ ಮುಂದಕ ನಡೆದ. ಶಾರದಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗನ ಚಿತ್ರ ಕಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮತ್ತಷ್ಟು ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಎಂಡೆನ ಕಲಿಸಿಕಂಡು ಕುಳ್ಳನ್ನು ಚೆಂದಾಗಿ ಬಡಿಯತೊಡಗಿದಳು. ಅಂಗೈಯಗಲದ ಎಂಡೆಯಿಂದ ಬಡಿದ ಕುಳ್ಳುಗಳು ಹಣೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕಂಡ ಟಿಕಲಿಯಂತೆ ಚೆಂದಗೆ ದುಂಡಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು.

‘ಅಲಾಂಗ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತಾಳಾ ಈಕೀ ಕಾಣವಳ್ಳೆಲ್ಲ’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ನಿಂಗ್ಯಾ ಮನೇಲಿ ಹೆಂಡತಿ ಇಲ್ಲಿದ್ದು ಕಂಡು ಶಾರದಮ್ಮನ ಬಳಿಬಂದು ಕೇಳಿದ. ‘ಯೆಪ್ಪಾ ಇವತ್ತು ನಳದ ನೀರು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗೀನ ಊರಿಂದ ಕರಕಂಡು ಬಂದಾವ ಹಂಗ ದುಬುಕ್ಕನ ಅಂತ ಹೊರಗ ಓಡಿ ಹೋದಿ. ಪಾವ ಆ ಹುಡುಗಿ ಬಂದಿಗಿ ತಗೊಂಡು ಬಾವಿಗೆ ಹೊಗ್ತಾದ.

ಅಡಿಗಿ ಮಾಡಾಕ ಒಂದು ಕಾಳು ನೀರಿಲ್ಲ’ ಅಂತ ತನಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಸಟಕ್ಕನ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಶಾರದಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಳು. ಅದೇ ಆಗತಾನೆ ಗೋಡೆಗೆ ಬಡಿದಿದ್ದ ಕುಳ್ಳು ಸರಕ್ಕನೆ ಉಜ್ಜಿಬಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಬಡಿದಳು. ಮತ್ತೆ ಉಜ್ಜಿಬಿತ್ತು. ಒಂದೂ ಸರಿಗಿ ಕೂಡಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಎಂಡೆ ಕಲಿಸಿಕಂಡು ಕಸಕಡ್ಡಿ ಎಲ್ಲ ಬಳಿದು ಪುಟ್ಟಿಗಿ ತುಂಬಿಕಂಡು ತಲೆಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕಂಡು ತಿಟ್ಟಿಗಿ ಹಾಕೋಕೆ ಹೋದಳು. ಶಾರದಮ್ಮನ ಸೊಸೆ ತಲೆಮೇಲೆ ಬಂದಿಗಿ ಇಟ್ಟುಕಂಡು ಯಾರೋ ತನ್ನ ವಾರಿಗಿಯ ಹುಡುಗಿ ಜೊತೆ ನಕ್ಕಂತ ಮಾತಾಡ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎಂಡಿನ ತಿಟ್ಟಿಗಿ ಹಾಕಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸೊಸೆ ಬರೋದು ಕಂಡು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಳು ಶಾರದಮ್ಮ. ಏನೇನೋ ನಕ್ಕಂತ ಮಾತಾಡ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸೊಸೆ ಶಾರದಮ್ಮನ ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ, ‘ಅತ್ತಿ, ಈಕೀ ನನ್ನ ವಾರಿಗಿ ಗೆಳತಿ ಇದಾಳ. ನಮ್ಮೂರು ತಳವಾರ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಮಗನಿಗಿ ಇಕೀನ ಕೊಟ್ಟಾರ’ ಅಂದಳು. ‘ಹೌದಾ, ಇಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮಗಳು ನೀ, ನಿನ್ನ ನಾ ಯಾವತ್ತು ನೋಡಿಲ್ಲಲ್ಲ’ ಅಂತ ಶಾರದಮ್ಮ ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಆ ಹುಡುಗೀನ ನೋಡಿದಳು. ಆ ಹುಡುಗಿ, ‘ಹೇ ಸಣವ್ವ ನಾನು ಆ ಕೌರಿ ಹನುಮಂತನ ಮಗಳು ಅದೀನಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಣಪ್ಪ ಇದ್ದಾಗ ಹಾಲು ಕೊಡಕ ಬರ್ತಿದ್ದಿನಲ್ಲಾ’ ಅಂದಳು. ‘ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಗಾಯಿತ್ರಿ ಅಲಾ, ಇಷ್ಟು ಚೋಟು ಹುಡುಗಿ ಇದ್ದಿ, ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರ ಆಗಿದ್ದಿ. ನಿನ್ನ ಮದುವಿಗೆ ನಾ ಬರಲಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ನಿಂಗ್ಯಾ ಬಂದಿದ್ದ. ತಣ್ಣಗಿರವ್ವ ತಾಯಿ, ಮನೆತುಂಬಾ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸೊಸೇನ ಕರಕಂಡು ಮನಿಗೆ ಹೋದಳು.

ಭಾಗ 3

ಒಳಮನೇಲಿ ಮಗ ಸೊಸೆ ಜಗಳ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಾರದಮ್ಮ ಇವರ ಜಗಳ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಇದ್ದಿದ್ದ ಅಂತ ಅಕ್ಕಿ ಹಸನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಹಳೆ ಅಕ್ಕಿ ಅವು ಎಷ್ಟು ಹಸನು ಮಾಡಿದರು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಇದ್ದ ಅಕ್ಕು ಇವಳ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅಕ್ಕಿ ಜೊತೆ ಉಳಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೊರದಲ್ಲಿ ಕೇರಿ ಆಮೇಲೆ ಜಲಿಟೆ ಹಿಡಿದು ಒಂದು ಚೀಲ ಹಸನು ಮಾಡಿದಳು. ಆದರೂ ಅವರ ಜಗಳ ಮುಗಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ‘ಹೇ ನಿಂಗ್ಯಾ, ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಆ ಹುಡುಗಿ ಜತಿ ಯಾಕ ಜಗಳ ಬೀಳಿತೆ. ನನಗ ಒಂದು ತಿಳಿವಲ್ಲ’ ಅಂದಳು. ‘ಈಕೀ ಏನ ಮಾಡ್ತಾಳ ಅಂತ ನಿನಗ ಗೊತ್ತಾದ್ರ ನೀನೆ ಈಕೀಗಿ ಮಾರಿಮಾರಿ ಹೊಡ್ಡಿ. ಕಳ್ಳತನಲೆ ಫೋನ್ ಇಟ್ಟುಕಂಡು ಕುಸುಕುಸು ಅಂತ ಯಾವನೋ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದು. ಕೇಳಿದ ಬಾವಿಗೆ ನೀರು ತರಕ

ಹೋದಾಗ ಸಿಕ್ಕಾದ ಅಂತ ನನಗ ಜಬರಸ್ತಾಳ’ ಅಂದ.

‘ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಿಕ್ಕಿರಬಹುದು, ನಿನಗ ಹೇಳದು ಮರಿತರಬಹುದು. ಅದ್ಡ ಹಂಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನದು ತಪ್ಪು. ನೋಡು ನಿಂಗ್ಯಾ, ಹೋಗಿ ಎಮ್ಮಿಗಳಿಗಿ ಮೇವು ಹಾಕಿ ಬಾ. ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಒದರಕತ್ತಾವ’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಕೇರಿದ ಅಕ್ಕಿ ಒಳಗಿಟ್ಟಳು. ‘ನೀ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ ಮಗಳು ಅಂತ ತಲೆಮಾಲ್ ಕುಂದ್ರಿಸಕಂಡಕಾ ಈಕೀ ಇಷ್ಟು ಮ್ಯಾಕೇರಳ’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ನಿಂಗ್ಯಾ ಎಮ್ಮಿಗಳಿಗಿ ಮೇವು ಹಾಕೋಕೆ ಹೋದ.

ಶಾರದಮ್ಮಗ ಸೊಸೆ ಹತ್ತಿರ ಫೋನ್ ಇರುವ ವಿಚಾರ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಒಳಮನೆಯಿಂದ ಗುಸುಗುಸು ಅಂತ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಬ್ಬಾಕಿನೆ ಏನು ಗುಸುಗುಸು ಪಿಸುಪಿಸು ಅನಕತ್ತಾಳ ಅಂತ ಒಳಬಂದಾಗ ಕಿವಿಗಿ ಫೋನ್ ಇಟ್ಟುಗಂಡು ತಾನು ಬಂದಿದ್ದು ಕಬರಿಲ್ಲದಂಗ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಂಡ ಏನಾದ್ರೂ ಕೊಡಿಸಿರಬಹುದು, ಅನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಕತ್ತಾಳ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದಳು. ಒಮ್ಮೆಯಂತೂ ಶಾರದಮ್ಮ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿದುಕಂಡು ಬಂದು ಹೊರೆ ಇಳಿಸಿ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಸೊಸೆ ಮನೇಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕದಾನೂ ಸಹ ಹಾಕದೇ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರಬಹುದು ಅಂತ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನೀರು ಕುಡಿದು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬಿಸಾಣಿಕೆಲಿ ಗಾಳಿ ಹಾಕಿಕಂಡು ಕುಂತಳು. ನೀಲಮ್ಮ ಬಯಲಿಗೆ ಸಂಡಾಸಿಗೆ ಅಂತ ತಂಬಿಗೆ ತಗಂಡು ಹೋದವಳು ಮುಗಿಸಿಕಂಡು ಸೀದಾ ಶಾರದಮ್ಮನ ಮನಿಗೆ ಬಂದು, ‘ಶಾರದಮ್ಮ, ಏನ ಮಾಡಕತಿದವ್ವ’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಅಲ್ಲೇ ಹೊರಗಡೆ ಗುಂಡಲಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನೀರು ತಗಂಡು ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕಂಡು ಒಳಬಂದಳು. ‘ಬಾ ನೀಲಾ, ಕುಂತ್ಯಾ. ಚಿಹಕ ಇಡತಿನಿ ನಾನು. ಇವಾಗ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರೆ ಕಡಕಂಡು ಒತಕಂಡು ಬಂದಿನಿ, ತಲೆದಿಮ್ಮ ಅನಕತ್ತಾದ, ತಟಕ ಚಹ ಮಾಡಿಕಂಡು ಕುಡ್ಡಾಮು’ ಅಂದಳು. ‘ಇಲ್ಲವ್ವ ಗಾಳಿ ಮಳಿ ಎದ್ದಾದ. ಎಲ್ಲದಲ್ಲ ಮನ್ನಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿನಿ, ಹೊಗ್ಲೀನಿ’ ಅಂದಳು. ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರೆದು, ‘ಅಂದಾಂಗ ನೀವು ಯಾವಾಗ ಫೋನ್ ತಗಾಂಡ್ರಿ, ನನ್ನಾ ಹೇಳ್ತಲ್ಲಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸೊಸೆ ಬಯಲಿಗೆ ಸಂಡಾಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಇದಾಳ. ಯಾರ ಜೊತೆ ಫೋನ್ಲಿ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದು’. ‘ಹೌದು ನಮ್ಮ ನಿಂಗ್ಯಾ ಹೆಂಡತಿಗಿ ಕೊಡಸ್ತಾನ. ತವರು ಮನಿ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡ್ತಿರಬೇಕು ನೋಡು. ನೀ ನಿನ್ನ ಮಗಳ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದ್ರ ಬಾ ಇದೇ ಫೋನಿಂದ ಮಾತಾಡಂತಿ’ ಅಂದಳು. ‘ಆಯಿತು ಬಿಡು ಶಾರದಮ್ಮ ನಾ ಬರ್ತಿನಿ. ದೆವ್ವದಂಥ ಗಾಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ ಮ್ಯಾಳಿಗಿ ಮಾಲ್ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿನಿ. ಹುಡುಗರು ನೋಡ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲ ತೆಗಿಬೇಕು ಬರ್ತಿನಿ’ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಹೋದಳು. ನಾ ಅವತ್ತೆ ನಿಂಗ್ಯಾನ ಕೇಳಬೇಕಿತ್ತು, ಈ ಫೋನ್ ನೀ ಕೊಡಿಸಿದೇನು ಅಂತ. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ ನಾ. ಈ ನಿಂಗ್ಯಾಗೆ ಈಕೀ ಹತ್ತಿರ ಫೋನ್ ಇರೋದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರ ಇದನ್ನ ಯಾರು ಕೊಡಿಸಿರಬಹುದು? ಯಾರ ಜತಿ ಈಕೀ ಮಾತಾಡಕತ್ತಾಳ’ ಅಂತ ಶಾರದಮ್ಮ ತಲಾಳ ಹುಳ